

ühe weise wanfri ehitada. Wanfrite sai mõne nä-dala pärast walmis ja läkitati tellia käte, kes muido weise sõiduriistaga wäga rahul oli, aga summargusi rataid põlgas. Tema firjutas: „Ma olen ise ilja aea eest ühe piisikese õpetuse-raamatu välja-annud ja õpetanud, kuda nurgelisi rataid peaks tehtama. Mis nüüd inimesed minu õpetusest saaksid arwama, fui nääwad, et ma oma lapsele ümmarguse ratastega wanfri lafin teha?“ — Wanfrisep pani waasta nii palju fui jõubis; siiski andis ta wiimaks järele, sest et ta wana tutawat ei raarsind pikemalt pahandada. Wanfri tellia tõmbas nüüd friidiga viirud ete, kuda rata nurgad pidid jookema, märkis kuda ümmarguseks treitud kodorad ja muud telgede ja redelite tü-kid teisite pidi seatama ja andis siis wanfri oma puu-sepa käte, et se neid wigasi parandaks. Otskui pilkuse pärast oli esimese wanfri ehitaja nimi wanfri külge pandud, ehk kül wanfri külles mite pulgakest ei leitud, mis tema oli teinud.

Natuke aega iljemine hakasitwad Tuisulased, — ma ei tea, kas omast päast, wai teiste õpetust mõõda — maanteesi oma fulade wahel seadma, mis, kruusi ja liiwaga silendatud, sõitu wäga fergitasid. Siiski, niikaua fui juurem hulik nurgelise ratastega uel maanteel sõitis, ei wõinud wanfrite põrutamine wäheneda, ega file tee faua roopata jäända. Siin jõuame teise tüfile, mis uendaja mehe tööb hakas segama. Ühekorraga seati kaks postiwanfritit teele käima, mõlemad pisad ja laiad, nõnda et iga sõidu peal tosinatekaupa inimesi odawa hinna eest edasi

tagasi wõisid wedada. Mõlemad postiwanfrite pes remehed, kellest üks sündind Tuisulane, teine seal maakonnas sündind ja üleskašwand Walgelane oli, tegid oma ue postiwanfritele wanawärki nurgelised ratad. Ja et nende ratad lõwal, filedal teel aega mõõda mite ümmarguseks ei fulufs, sellepärast pandi tugewad raudwitsad nende ümber, ja lõödi iga rata nurga peale kolm ja neli lõrge väga raudnaela veel tugiks etc. Jaamapoistele tehti neljakäiksed kued, neljareielised pükssid, kahesordsed kubarad, kümnesõrmelised findad mõlema käale, kahe ja kolme labalised sukad ja saapad: nõnda et mehed igapidi Tuisula muistest kombeid rahwale pidid näitama. Jaamaisand Walgelane nähti peagi Tuisula rahwa asjatallitusest nõnda teadmata, et ta mite üht liht sukasäärt ilma wigata ei oskand fududa. Seine Zöplas kaswanud Tuisula sugust jaamaisand teabdis kül, kuda Tuisulas suke ja findaid kooti; aga tühji ufkus, et Walgelase fuju tagavsatamine teda rahwa silmas targaks Walgelaseks töstaks, pani tal silmad finni; mispärast ta iljemine kušilt enam metsa ei leidnud, sest et puid wäga paksu ees kašvis. Sellepärast ei olnud tema tehtud riided kušfil paremine keha järel seatud, fui teisel jaamaisandal. Naitas lugu enne naljakas, siis läks ta nüüd hoopis põõraseks. Jaamaisandid arwasid endale suuremaks auuks, fui rumalamaid meelitates sõit targematel juba wõerdu jäänuub wana rišu ja foli rahwale wedasid. Aga kes usaldas niisugusti mehi laitsma minna, kes fui funingad Tuisula maanteel sõit-